

[Vagn Bro.]
som dels er stillet af Udvalget og tiltraadt af Ministeren, og dels stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, idet jeg samtidig maa anbefale at stemme imod de andre Ændringsforslag.

L. D. Rasmussen: Som ærede Medlemmer vil have bemærket, stiller vi fra Socialdemokratiets Side Forslag om en fuldstændig Ændring af det foreliggende Lovforslag. Dette vort Ændringsforslag er væsentligt og i hvert Fald for selve Grundideens Vedkommende i Overensstemmelse med det Forslag, som blev stillet af et Flertal i Politikommissionen af 1925. Ændringsforslaget gaar ud paa at forlade Tvedelingen af vort Politi i et kommunalt Politi og et Statspoliti og samle dette til et Enhedspoliti under Staten, direkte under Justitsministeren. Under Behandlingen af den nugældende Lov i 1919 stillede vi fra Socialdemokratiets Side ligelædes Forslag om et Enhedspoliti, og vor Opfattelse af dette Spørgsmaal er ganske uforandret, vi maa fremdeles mene, at et Enhedspoliti vil være det mest praktiske. I denne vor Opfattelse støttes vi da ogsaa af saa fremtrædende sagkyndige som Rigsadvokat Aug. Goll, Chefen for Statspolitiet Vald. H. Mensen, Politimester Kjørboe, Vejle, Kriminaldommer Will. E. Nielsen, Kolding, og Politifuldmægtig Lotinga. Disse sagkyndige Mænd udtaler med den Erfaring, som deres daglige Arbejde giver dem, i deres almindelige Bemærkninger i Kommissionsbetænkningen bl. a. — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse nogle faa Linier —:

„Det samlede Flertal er af den Opfattelse, at Tidspunktet nu er inde til at forlade den i den gældende Politilov hjemlede Tvedeling af Politiet i et Statspoliti og et kommunalt Politi og gaa over til et for hele Landet fælles Statspoliti, der indenfor sine Rammer optager de tidligere kommunale Politikorps.“
Der fortsættes med følgende Dom over den bestaaende Ordning:

„Det tør vistnok siges med Sandhed, at den hidtil opretholdte Tvedeling har vist sig principielt uholdbar og praktisk uheldig.“

Kraftigere Dom over den bestaaende Ordning kan man vistnok neppe vente. Disse Betragtninger og denne Dom er ogsaa tiltraadt af Borgmester Kaper i København, og i Virkeligheden hersker der efter de foreliggende Udtalelser ret udpræget Enighed om, at et Enhedspoliti vilde være mere

praktisk end den nuværende Tvedeling, men nogle af Udvalgets Medlemmer har været imod en Statsordning, og andre har ment, ligesom det ogsaa blev hævdet i 1919, at Tidspunktet for en Omordning endnu ikke er inde, hvad de af mig før nævnte sagkyndige jo imidlertid mener. At opretholde Ro og Orden og skaffe Respekt for givne Love forekommer mig at være en Samfundssag, og de Byrder, der opstaar ved Opgavens Løsning, maa gennem Staten fordeles paa alle Borgere, ikke igennem de kommunale Skatter, hvorved Byrderne kan virke som en Bagatel for de rige Kommuner, men som en ulidelig Byrde for de fattige Kommuner. Jeg kan slet ikke tiltræde Mindretallets Betragtning, hvorigennem det søges fastslaaet, at Staten ved Indførelsen af Statspolitiet i sin Tid overtog en Byrde paa ca. 6 Mill. Kr. fra Kommunerne. Der blev aldeles ikke taget nogen Byrde fra Kommunerne ved den Lejlighed, thi Kommunerne har overhovedet ikke haft Bud efter mere Politi, end der var den Gang, og det er ganske selvfølgelig, at naar det daværende Ministerium, den daværende Lovgivningsmagt fandt, at det var paakrævet at etablere et Statspoliti, saa var der naturligvis ikke nogen som helst Mening i at overføre saadanne Udgifter paa Kommunerne, hvad man da naturligvis heller ikke gjorde. Men der er jo en Ting, som man samtidig ogsaa maa være opmærksom paa. Der skete ved den Ordning ikke nogen egentlig Aflastning af Kommunernes Byrder, og Kravet om et forøget Antal Polititjenestemænd har været meget levende ogsaa siden da. Jeg kan blot for min egen Kommunes Vedkommende nævne, at vort Antal af Politibetjente ganske sikkert er steget med omkring ved $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$, siden Statspolitiet blev etableret. Vi stiller altsaa vort principale Forslag i Kontakt med Sagkundskaben og Tidens Krav, og jeg anbefaler Forslaget paa det bedste. Det er den mest rationelle, den mest praktiske og den mest retfærdige Ordning, og jeg skulde mene, at det med disse Egenskaber var vel egnet til at blive gennemført.

Vi har imidlertid ikke villet spørre os selv ude fra Deltagelse i Forhandlingerne ogsaa om det foreliggende Lovforslag; det kunde jo nemlig tænkes, at vort principale Forslag blev forkastet endnu en Gang, og i saa Fald vilde vi naturligvis ikke afskære os fra Deltagelse i Forbedring af det Lovforslag, der foreligger. Der er da ogsaa opnaaet Enighed i Udvalget og med Ministeren om en hel Række forskellige Ændringer; om nogle faa kunde der ikke opnaas fuld Enig-